

hængige af Tarifen, idet de sælge langt mere til Udlandet, end der indføres fra Udlandet til Danmark. Dette gjælder bl. a. om Handsker, Vogne og finere Snedkerarbejder.

Men gjøre vi saa Skridtet fuldt ud og gaa til en Undersøgelse af de Fag, der stedse nævnes som staaende ved Afgrundens Rand med Udlandets knusende Overproduktion stirrende dem i Øjnene, hvor ringe Grund bliver der saa for den Spøgelsefrygt, der lamslaar og fordrejer Hovedet paa saa beklagelig mange af vore Haandværkere.

Fordelt pr. Hoved af Befolkningen indførtes følgende Beløb i 1887 (her er regnet den hele Overskudsindførsel):

Skomagere, samlet Indførsel af Fodtøj . . . 0,51 Ør. pr. Hvd.

Skrædere, samlet Indførsel af Klæder . . . 0,39 Ør. „ —

Hattemagere, samlet Indførsel at Hatte og

Huer 0,37 Ør. „ —

Gjortlere og *Blikkenslagere* tilsammen . . . 0,25 Ør. „ —

Sadelmagere (alle andre Læderarbejder) . . 0,57 Ør. „ —

Rebslagere (Tov etc) 0,13 Ør. „ —

Børstenbindere (Børstenbinderarbejde) . . . 0,7 Ør. „ —

Instrumentmagere (Førtepiano & Orgler) . . 0,3 Ør. „ —

Cigarmagere (fabrikeret Tobak og Cigarer) 0,25 Ør. „ —

Lægges hele Indtørselsbeløbet for de her nævnte og en Del flere Fag, som Smede o. a., sammen, saa naar man i alt et Beløb af Kr. 4 pr. Hoved af Befolkningen. Det er altsaa alt, som man ved for disse Haandværks Vedkommende at udelukke *al fremmed Tilførsel*, vilde opnaa. Men for det første maa det erindres, at mange af de indførte Ting slet ikke tilvirkes her i Landet, og for det andet fremstilles Varerne ikke af Luften. Der hører Raamateriale og Arbejde til. Regne vi en ren Fortjeneste af 25 pCt., saa vilde der altsaa ved et fuldstændigt Afspærringssystem i heldigste Tilfælde kunne komme 1 Kr. pr. Hoved af Befolkningen til Fordeling mellem alle de her nævnte Haandværkere.

Men alene vore aarlige Udgifter til *bajersk Øl* andrage Kr. 6 à 8 pr. Hoved af Befolkningen, regnet ligesom ovenstaaende for Mænd, Kvinder og Børn.

Maa man ikke forbavses over at saa mange Mennesker nære Spøgelsefrygten for en fornuftig Toldreform? Maa man ikke undres over, at de mene at se og vove at anbefale Toldforhøjelser som et Værn, en Redning for Haandværket, naar